

Byrja næstan á berum

– Mestsum öll stamman hjá okkum er burtur, og tí er tað eitt lið við sera fáum royndum, vit hava í vetur, sigur Una Váðklett, ið hevur staðið fyri venjingini hjá Stjørnuni fyrstu tíðina

Stjørnan hevði so avgjørt ikki eitt av sínum allarbestu kappingarárum í fjør, tá liðið endaði aftast í fremstu kvinnudeildini, og sum tað sær út, kann tað taka eina løtu, áðrenn kvinnurnar í Klaksvík eru komnar aftur upp á toppin, har tær plagdu at trívast so sera væl – sum eisini seks meistaraheiti og sjei steypasigrar síðstu 15 árinu siga alt um.

– Tað er ikki so, at vit ikki fáa mannad lið, tí tað fáa vit. Men spælararnir hava ongar royndir, so tí havi eg havi sagt við tær ungu, at nú verða tær tveittar inn og mugu gera sítt besta. Tað eru tær, sum mugu royna at hanga í, tí har er eingin annar, sigur Una Váðklett, sum sjálf fer at stríðast

á strikuni og annars hevur tikið sær av venjingunum, til øll viðurskiptini kring venjaran komu upp á pláss.

Rumenski venjarin, Ionel Gheorghe, er annars komin aftur til Stjørnuna, ið hann eisini vandi veturin 2011/12, og við sær hevur hann tveir spælarar. Annar er 30 ára gamla Anna Maria Ecaterinescu, sum bæði kann spæla á bakkinum og miðjuni, og hin er 24 ára gamli málverjin, Raluca Ungureanu.

– Málverjin er ordiliga góður, og tað kann gera góðan mun, nú so nógvar eru ungar og óroyndar. Eg sjálf eri 30, men annars eru tær frá 22 árum og niðureftir, so tað er øgiliga ungt, men spælarar sum Ella Petersen og Mina Sirdal mugu royna at koyra á

frá bakkunum, og so hava vit eisini lámar spælarar sum Jansy Jacobsen og Edith Hansen, sigur Una, ið hevur hug at spola tíðina tiggju ár aftur, tí hon kennir støðuna hjá Stjørnuni aftur frá tá:

Roynt tað fyrr

– Ja, í 2003 var eg 20 ella 21 ára gomul, og tá vóru tað bera eg og málverjin, Agne Masenaite, ið vóru eftir av stammuni á liðnum frá árinum fyri. Tá var upp á tal at taka liðið úr kappingini, tí einki fólk var, men vit samdust um at stríðast fyri sakini og blivu nummar fyra. Ta ferðina komu so spælarar aftur, tí tær vóru ikki so gamlar, og longu árið eftir vóru vit

greipuvinnarar. So hetta er altso hent fyrr, men merkti ikki, at alt endaði.

Una sigur, at hóast manningin er ung og óroynd, so ætla tær altso at stríðast og at vinna dystir.

– Vit skrúva ikki vónirnar upp íggjgnum ella nakað sovorðið, men fara at gera okkara besta, og so síggja vit, hvussu langt tað røkkur. Teir ungu spælararnir skulu haldast til og eggjast, tí har eru fleiri við góðum evnum, sum bara skulu raðfesta venjingina eitt sindur hægri, tí tær eru fúsar at møta til dystir, men kanska heldur lakari, tá tað kemur til tungu tøkini í venjingini, sigur Una.

– Støðan er, sum vit kundu vænta, tí longu í fjør sluppu fleiri ungar at

royna seg, tí tá var longu so lítið til av fólki, at vit máttu fáa eina trý ella fyra undantaksloyvi.

Hvør er favorittur ella hvønn kemur at kappast við, dugir Una ikki ordiliga at siga, men hon heldur VÍF hava eitt sterkt lið, umframt at hon eisini roknað við Neistanum, Kyndli og kanska VB.

STJØRNAN

MÁLVERJAR

Raluca Ungureanu
Annika Arge

ÚTISPÆLARAR

Ella Petersen

Mina Sirdal

Edith Hansen

Una Váðklett

Anna Jakobsen

Bára Skaale Klakkstein

Maria við Neyst

Jórun Nielsen

Kristina Poulsen

Anna Maria Ecaterinescu

Jansy Jacobsen

Hervør Olsen

Maria Højgaard

Ingrid Johannesen

Paula Leivsgarð Joensen

VENJARAR

Ionel Gheorghe

Una Váðklett